

godt som en Mand, maaske paa en enkelt Undtagelse nær, f. Eks. naar Jorden skal kulegraves.

Vi har fra „Kvinden og Samfundet“ et dejligt Billede af en brav Kvinde, der paa en Skrænt ved Lillebelt har fundet Ly mod Verdens Storme for sig selv og sine Høns og Kyllinger.

Tænk, om vi kunde formaa mange til at følge hendes Exempel; om mangan ung Pige vilde bruge sin Ungdomstid til at sætte sig ind i Havebrug, Fjerkræavl og Biavl. Tidlig vilde hun kunne sætte Bo, stifte egen Husstand, og om hun giftede sig behøvede hun derfor ikke at komme i den pinlige Stilling at skulle opgive sit tidligere Arbejde; hun vilde kunne holde sine Børn om sig, og de vilde uvilkaarlig tilegne sig hendes Erfaringer, vokse fast til hendes Gerning og til Hjemmet.

Tænk, hvilken Støtte for Hjemmet og Samlivet. Og hvilken Forandring i Husholdningen, naar man altid havde Æg, Grøntsager, Frugt og Honning. Jeg har flere Gange hørt Husfolk paa Landet sukkende sige, naar de saa Ribsene hænge og raadne paa Buskene: „Bare der groede Sukker paa nogle af dem!“ Men Honning, den er jo bedre end Sukker; naar man kun vilde holde Bier, saa fik man Honning.

Naar man vilde drive Havebrug med Forstand og Omhu, kunde det blive et Livserhverv. Hele Danmark bør dyrkes som en Have; ingen Hænder maa være ledige, og ingen Mund forgæves raabe efter Brød, thi der kan blive nok til alle.

Jeg mener ikke, at Havebrug fortrinsvis skal drives af Kvinden, men jeg mener, at Kvinden langt mere end nu er Tilfældet burde befatte sig dermed. Hun hjælper ikke alene sig selv derved, men hun hjælper hele Samfundet ved at gøre en Begyndelse til at vende Strømmen bort fra Købstaden og ud i den fri Natur, bort fra det ofte legemlig og aandelig usunde Fabriksarbejde ud i det velgørende Friluftsarbejde. Arbejdslønnen vil blive større, men Fattigskatten og Tiggeriet mindre.

Karen Mortensen.

Til Abonnenterne.

Dansk Kvindesamfunds Styrelse har besluttet fra 1. Januar 1893 at foretage en Forandring i Ledelsen af *Kvinden og Samfundet*.

Fra dette Tidspunkt træder jo, som meddelt andensteds i Bladet, Fællesorganisationen i Kraft, og det har forekommet Styrelsen formaalstjenligt og i Overensstemmelse med Organisationstanken at skaffe Tidsskriftet et noget bredere Grundlag at bygge paa, end det hidtil har haft, udgaaet fra København, som det er, og tildels skrevet af Folk, der ikke er fuldt fortrolige med Landboernes Krav og Tarv.

Den Ensidighed, som kunde blive Følgen heraf, og som